ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА CXI, БРОЙ 2 | СОФИЯ, 16-31 ЯНУАРИ 2010 г. | ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com | www.bg-patriarshia.bg

Тема на броя:
ОСВЕЩАВАНЕ НА ВОДИТЕ

Прочетете защо Църквата освещава водата, какво е водосветът, какви са свойствата и как се употребява светената вода. Още – как е преминал тази година един от най-обичаните у нас Господски празници – Богоявление (Йордановден) ➡ стр. 4, 5 и 6.

В броя са представени и двама достойни духовници на БПЦ: Сливенски митрополит Никодим и един забележителен селски свещеник ик. Стоян Величков ➡ стр. 7.

За св. патриарх Дионисий Константинополски и за предаването на мощите му четете на 8 стр.

В новинарската страница са подбрани вести за ръкоположения на свещеници и връчване на офикии ➡ стр. 2.

За просветно-социалната дейност при храм „Св. вмчк Димитър“ в Солун, както и за това как подготвят децата за св. Причастие, разговаряме с един от ефимериите при храма ➡ стр. 3.

НЕДЕЛЯ НА БЛУДНИЯ СИН – *подготвителен период за св. Четиридесетница (Великденския пост)*

„А като дойде В себе си, рече: ...Ще стана и ще отида при баща си и ще му река: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син... И стана, та отиде при баща си. И когато беше още далеч, видя го баща му, и му домиля; и като се затече, хвърли се на шията му и го обцелува.“ (Лука. 15:17-20)

Светата Църква премъдро е отредила големите църковни празници да бъдат предшествани от подготвителен период. Подвижните църковни празници започват с четири седми, които предшестват Великия (Великденския) пост, В които Църквата постепенно се подготвя за поста. Център на подвижните празници е Великден – Христовата Пасха. Периодът на подвижните празници започва с Неделята на Митаря и Фарисея и завършва с Неделята на Всички светии. Този период обхваща 18 седмици, от които предпасхалните 10 седмици съставляват периода на *триода*, а следпасхалните 8 седмици – на *пентикостара*.

В *неделяното Богослужение* на Втората подготвителна неделя Църквата приложи притчата за Блудния син (Лука. 15:1-32), която разказва за това как блудният син се завърнал в родния си дом. Чрез прочита на тази притча Църквата ни призовава да се завърнем в дома на Отца си.

Богоявленски тържества в София

На **6 януари** в митрополитската катедрала на София „Св. вмчца Неделя“ Великият водосвет на Богоявление бе отслужен лично от Българския патриарх и Софийски митрополит Максим.

Божествената света Литургия бе предстоявана от Негово Високопреподобие архимандрит Григорий, протосингел на Софийска митрополия, в съслужение със ставроф. ик. Мина Минчев, председател на църковното настоятелство на храма, храмовото духовенство, протойерей Василий Сарян, свещеник Бисер Костадинов и дякони.

Празнична проповед произнесе ик. Тоско Казакин.

Светейшият патриарх и Софийски митрополит Максим взе молитвено участие в Литургията, след което заедно с духовенството отслужи последованието на Великия водосвет. После поздрави изпълнилите храма миряни с голямия Господски празник и пожела много и благодатни години, наситени с богоявленска радост.

С целуване на светия кръст и поръсване с богоявленска вода бяха сподобени стотиците християни, които не преставаха да прииждат в църквата през целия ден, отнасяйки в домовете си духовна радост и осветена богоявленска вода.

Софийска митрополия

Официалните тържества по повод Богоявление в София започнаха с отслужването на св. Златоустова литургия в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“. Литургията бе отправена от Негово Преосвещенство Стобийски еп. Наум, а в съслужение взеха участие и Негово Преосвещенство Тивериополски еп. Тихон, преосвещеният Знеполски еп. Йоан, викарий на Софийския митрополит, архимандрит Йоан, архимандрит Дионисий от Културно-просветния отдел към Св. Синод и столични свещеници.

Сред богомолците в храма бяха и г-н Симеон Сакскобургготски със съпругата си, г-н Йордан Цонев и други официални лица.

В своето слово епископ Наум говори за смисъла и установяването на христианския празник Богоявление, за неговото значение в живота на християните.

След края на Литургията духовенството и миряните, начело с празничната икона на Богоявление, се отправиха към площада пред храма. Там, на специално издигнат за целта подиум, бе отслужен чинът на Богоявленския водосвет. Всички присъстващи бяха поръсени за здраве с новоосветената богоявленска вода, от която отнесоха за благословение и освещение и по домовете си.

С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим освещаването на бойните знамена на Българската армия тази година бе извършено от викарния му епископ Знеполски Йоан. Тържествената церемония се състоя пред паметника на Незнайния воин при старинния храм „Св. София“. На церемонията присъства президентът на страната и върховен главнокомандващ на Българската армия г-н Георги Първанов, председателят на Народното събрание г-жа Цецка Цачева, началникът на Генералния щаб на Българската армия, генерали и висши офицери от Българската армия и др.

Президентът Георги Първанов като главнокомандващ Българската армия поздрави строените представителни части от различните родове войски.

В словото си към официалните лица, българските воини и гражданите епископ Йоан припомни, че церемонията по освещаването на бойните знамена на Българската армия е въведена още в първата година след Освобождението на България от турско робство. По време на комунистическата власт церемонията е извадена от протокола, но традицията отново е възстановена през 1993 г. с идването на демократията в Република България.

В освещаването участва Националната гвардейска част с бойни знамена и бойни знамена-светини, сред които са: легендарното Самарско знаме, Щандарт на Десети конен полк, знаме на XV пехотен Ломски полк, знаме на XIII пехотен Рилски полк, знаме на XI пехотен Сливенски полк, знаме на XXXIV Силистренски пехотен полк и XXIII Шипченски полк. По традиция на Богоявление се освещават седемте бойни знамена на Българската армия, участвали във войните за национално освобождение и обединение на Отечеството.

Церемонията по освещаването на бойните знамена завърши с отдаване почит на загиналите воини за освобождението на Отечеството ни и с подпасяне на венци и цветя пред паметника на Незнайния войн.

Българска патриаршия

ХРОНИКА

Отличие за о. Силвестър от Сливенска епархия

На **2 януари** светата Църква чества паметта на св. Силвестър, папа Римски. Тогава своя имен ден отбелязва отец Силвестър Георгиев Янакиев от гр. Сливен.

По този повод Негово Високопреосвещество Сливенски митрополит Йоаникий отличи отец Силвестър с висока църковна официя „старофорен свещеноиконом".

Отец Силвестър Янакиев е ръкоположен през 1994 г. и вече 15 години безупречно служи на Българската православна църква като енорийски свещеник при храм „Св. София" в гр. Сливен и председател на църковното настоятелство при същия храм. От 1 април 2009 г. свещеноиконом Силвестър Янакиев е и духовен надзорник на Сливенска епархия.

Сливенска митрополия

Троен празник във Видинска епархия

На **10 януари** Църквата почита паметта на св. Доментиан, епископ Мелитински, който е небесен покровител на Видинския митрополит Доментиан и благодатен молитвеник пред Бога за него.

Както подобава за архипастир с велико благоговение и духовен плам, Негово Високопреосвещество митрополит Доментиан отслужи тържествена света Литургия в митрополитския храм „Св. Николай Чудотворец".

Храмът от ранно утро бе изпълнен с благоговейни духовници, дошли от епархията и извън нейните предели, за да почетат св. Доментиан и да съдържат на епархийския си архиерей, духовен отец, брат, съслужител и приятел, като му засвидетелстват любов и уважение.

Светата Литургия бе изпълнена с благодатното присъствие и съслужение на Стобийския еп. Наум, главен секретар на Светия Синод на БПЦ, Величия еп. Сионий, викарий на Видинския митрополит, Браницки еп. Амвросий, викарий на Видинския митрополит, архимандрит Сергий, ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски", архимандрит Януарий, игумен на Шипченския манастир „Рождество Христово", архимандрит Антим, игумен на Раковишката света обител „Света Троица", архимандрит Поликарп, председател на катедралния храм „Св. вмчк Димитър Солунски", гр. Видин, архимандрит Борис, игумен на Добродолския манастир „Св. Дух", както и на много духовници от епархията и извън нея.

По време на богослужбата храмът все повече и повече се изпълваше с благочестиво множество, много гости и приятели, дошли да поздравят митрополит Доментиан.

Благодатната атмосфера, обгръща храма, се вслушвам, защото по време на светата Литургия с благословението на Негово Високопреосвещество митрополит Доментиан бе ръкоположен в ієромонашество ієродякон Исаак. Ръце върху честната му глава възложи неговият духовен отец, Величи еп. Сионий.

Йеромонах Исаак е брат на Бдинската света обител „Успение Богородично", а понастоящем живее и се труди в Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски".

„Благодат въз благодат" бе радостта от празничния ден за всички тържествували, защото преди няма да се случи Негово Високопреосвещество митрополит Доментиан възложи ръце и произведе в архимандритско достойнство йеромонах Евтимий, свещенослужител в катедралния храм на Видин.

Архимандрит Евтимий (Евгени Димитров Койнов) е роден на 14 декември 1985 г. в гр. Плевен. Основното си образование завършва през 2000 г. в ОУ „Максим Горки" в гр. Левски, а средно – през 2005 г. в Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски".

По време на обучението си в СДС „Св. Йоан Рилски", на 13 декември 2003 г. е постриган в монашество от архимандрит Сионий (сега Велички епископ) в Клисурския манастир „Св. Кирил и Методий", Берковска духовна околия. В същата света обител се подвизава до края на 2007 година. На 10 юли 2004 г. е ръкоположен за ієродякон, а на 5 септември 2004 г. – за ієромонах от Негово Високопреосвещество Видинския митрополит Доментиан.

От 2008 г. до юли месец на 2009 г. ієромонах Евтимий е на служение в Софийската духовна семинария, където е назначен на длъжността „възпитател".

В момента се намира на послушание към Видинска св. митрополия като свещенослужител в катедралния храм „Св. вмчк Димитър Солунски" в престолния град. Съществено задочно следва висше образование, специалност „Богословие" в Богословския факултет „Св. Климент Охридски" към Софийския университет.

Тържество за епархийската църква бе денят десети януари, а поводът – именният ден на кириарха на епархията митрополит Доментиан, който както винаги не забрави в своє времє да благодари на Бога за всичко, което му е дарил, да благодари на своите духовни чеда и да се преклони на приятели и близки за любовта и уважението, които му засвидетелствава.

Поздрави за личния духовен празник на митрополита чрез епископ Наум изпрати Негово Светейшество Българският патриарх Максим, който пожелава на именника да е жив, здрав и дълголетно да води своето паство по пътя към спасението.

Поздравите бяха безбройни и изпълнени с любов и признателност. На свой ред благодарности и благопожелания подадоха новоръкоположеният йеромонах Исаак и произведеният в архимандритско достойнство отец Евтимий.

След молитвеното славословие всички гости и приятели бяха поканени в комплекс „Франти-I", където празникът продължи по стародавна християнска традиция в молитва и радост, по примера на древнохристиянските среши – „вечерите на любовта".

Архимандрит ПОЛИКАРП

Нов протойерей на Българската православна църква бе възведен от митрополит Неофит

На **10 януари**, Неделя след Богоявление, Негово Високопреосвещество Русенски митрополит Неофит отслужи Божествена св. Литургия в храм „Св. Николай" в Русе. В богослужението участваха: архим. Емилиян, председателят на храма ставроофорен иконом Стефан Стефанов, свещеник Добромир Димитров и митрополитският дякон Кирил Синев.

В края на утринното богослужение, след Великото славословие, митрополит Неофит постригa за четец, певец и свещоносец на Българската православна църква малкия Дамиан Димитров, син на свещеник Добромир. След малкия вход на св. Литургия митрополит Неофит, с благословението на Негово Светейшество Българския патриарх Максим и Св. Синод на БПЦ и по решение на Епархийския съвет на Русенска епархия, отличи с църковната свещеническа награда „протойерей" свещеник Добромир Димитров.

Отличеният е свещенослужител на БПЦ от 2001 г. Той обгрижва няколко енории: храм „Св. Димитрий Басарбовски" в с. Басарбово, болничния храм „Св. Василий Велики" в МБАЛ, гр. Русе, както и русенския храм „Св. Николай". Протойерей Добромир съцвежда мено е асистент по църковно право в Православния богословски факултет на Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий" от месец февруари 2008 година. Към всичко това трябва да добавим дейността на протойерей Добромир, свързана с покаването на видни съвременни богослови от страната и чужбина и организирането на църковни конференции, целящи осветляване на православната гледна точка в отделни области на църковния живот.

Неслучайно о. Добромир е избран и за завеждащ отдел „Социални дейности" на Русенска митрополия.

Проповед за Неделята след Богоявление прочете секретарят на Русенска митрополия г-н Ангел Младенов.

Отец Добромир причастили голямото множество вярващи, които пристъпиха със страх Божий, вяра и любов към Тялото и Кръвта Христови.

В края на св. Литургия митрополит Неофит отново поздрави новия протойерей на БПЦ. Похвални думи към отличения изказа и ставрофорен иконом Стефан Стефанов. Цялата църква с едно сърце и с една уста изпя „Многая лета" за църковната и светската власт, както и за здравето и благополучието на протойерей Добромир.

Да ни е честит новият протойерей на БПЦ – Добромир Димитров. Дай Боже, все повече български свещници да принасят богати плодове на полето на църковно-просветната и социална дейност и да бъдат подобаващо отличени с църковни официи.

Дякон Кирил СИНЕВ

Дяконско ръкоположение в Сливен

На **14 януари** – отдание на празника Богоявление, Негово Високопреосвещество Сливенски митрополит Йоаникий отслужи св. Литургия в катедралния храм „Св. Димитър" и ръкоположи в дяконски чин Станимир Стойчев Станчев от гр. Сливен, който приемето Стилиан.

Той е роден на 18 август 1967 г. в гр. Сливен. Завършил е Софийската духовна семинария през 1995 г. и 15 години служи като певец в храм „Света Троица", кв. „Речица" в гр. Сливен.

В скоро време дякон Стилиан ще бъде ръкоположен за свещеник и назначен за енорийски свещеник на вакантна енория в Сливенска духовна околия.

Сливенска митрополия

Свещеническо ръкоположение на Антоновден в София

На **17 януари**, Св. Антоний Велики, в столичния храм „Св. Седмочисленици" с благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим дякон Антоний Милушев бе ръкоположен за свещеник на Българската православна църква от Негово Високопреосвещество Ловчанския митрополит Гавриил.

Свещ. Антоний е роден на 18 февруари 1979 г. в гр. София и завършва средното си образование в столичното 30 СОУ „Братя Миладинови". В периода 2002-2003 г. пее в руския храм „Св. Николай Чудотворец" в София. Тогава младият Антоний разбира, че всъшност съдеството му винаги е искало той да се посвети на работа за Църквата. Междувременно Антоний Милушев придобива в УНСС бакалавърска степен по маркетинг и се венчава. В момента свещ. Антоний завършва магистърската програма „Съвременни аспекти на богословието" в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски". Темата на дипломната му работа е „Християнският Константинопол: история и съвремение".

В деня на своя светепокровител – св. Антоний Велики, когато се сълтоя и самото му ръкоположение, свещ. Антоний с дълбоко вълнение изслуша проповеда на Негово Високопреосвещество Ловчанския митрополит Гавриил по случай празника, съпъдващ с Неделята на Закхея.

В нея архиерхят подчерта, че без носене на кръста Христов човек не може да достигне Божието царство. Владиката лично се обърна към свещ. Антоний с наставлението – винаги решостно и открито да търси да срещне Христа и да служи св. Литургия сякаш му е за първи път. Да не охладнява, привикайки със свещенослужението, за да не се деформира съдечната му нагласа и то да се превърне за него в професия и рутина.

Свещеническият стаж на о. Антоний Милушев ще премине в катедрален храм „Св. Неделя".

Софийска митрополия

Стартира радиопредаване „Духовно огледало" по БНР – Видин

На **17 януари** по програмата на БНР – Видин, стартира ново предаване „Духовно огледало", което ще се занимава с духовни, културни и касаещи утвърждаването на българщината въпроси.

Българското национално радио през 2009 г. на 22 януари откри във Видин свой изцяло новоизграден регионален център, а на 1 март същата година стартира успешно своята радиопрограма.

При изготвянето на програмата схема на радието бе заложено време за предаване с духовна насоченост, което след дълги обсъждания и моделиране вече излиза на бял свят.

Предаването „Духовно огледало" ще бъде изготвяно и водено от г-жа Светла Цветкова и ще бъде излъчвано в градовете Видин, Монтана и Враца на честоти, както следва:

Видин – 97, 1 MHz;
Монтана – 97, 5 MHz;
Враца – 94, 4 MHz.

В първия ефир на предаването прозвуча благословение за началото и успеха на предаването от Негово Високопреосвещество Видински митрополит Дометиан, както и разговор с Негово Преосвещенство Величи епископ Сионий и архимандрит Поликарп.

Рубриката за запознаване с празниците и житията на светите тази неделя и занапред ще е води архимандрит Евтимий.

Продължава подготовката на нови рубрики, които да допринесат за духовното обогатяване и развитие на нашето общество.

Пожелаваме на добър час на новото радиопредаване!

Списание „Амвон" на храм „Св. Атанасий" навърши пет години

Списание „Амвон", което се издава от варненския храм „Св. Атанасий", навърши пет години. Изданието е с благословение на Варненския и Великопреславски митрополит Кирил, излиза три пъти годишно в 1000 бр. тираж и се разпространява безплатно.

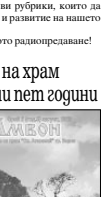

Редакционният екип на списанието е под ръководството на предстоятеля на храма, протойерей Дончо Александров. В екипа се трудят с голям ентусиазъм и другите духовници, служещи в храм „Св. Атанасий" и няколко миряни – професионалисти в своята област.

В чест на годишнината новият брой, който излезе за големия празник Рождество Христово, е с по-голям обем – 60 страници. В него читателите ще открият статии, свързани с църковния живот и богословието: „Пъркавата като терапевтичен център", „Новата манна небесна", „Православните талибани", „За ангелския свят". Правят впечатление и интересни теми, разгледани през призмата на православната вяра, като тъй нопушението, женската емансипация, екскъзиционизма и войвоорството, окултизма с гибелните му последици, края на света и Страшния съд. Отново има страници посветени на децата, теми свързани с християнската история и лично преживяванията на християни от поклонническите пътувания и живота им в Църквата.

Сред авторите на статиите се срещат имената на: св. Ефрем Сирин, св. Николай Велимирович, Варненския и Великопреславски митрополит д-р Кирил, проф. Славчо Вълчанов, йероманах Анатолий Берестов, протойерей Тома Хопко, свещеник Емануел Хадзидакис, свещеник Майкъл Мазух, монахиня Нина Кригина (професор по психология), протойерей Дончо Александров, свещеник д-р Теодор Стойчев, свещеник Анатолиз Годоров, дякон Ясен Шинев, археолога Васил Тенекеджиев, Валери Андонов и др.

Варненска и Великопреславска митрополия

ИНТЕРВЮ

Децата на молитвата са радост и утешение

Разговор с о. Астериос Карапатакис за дейностите при храм „Св. вмчк Димитрий", Солун и за подготовката на деца за приемане на св. Причастие

Отец Астериос Карапатакис е ефимерий при солунския храм-паметник „Св. вмчк Димитрий". От две години той е поел отговорността за просветно-катехизационната дейност към храма. При разпределянето на послушанията за социалната храмова дейност неговите събратя му възлагат именно просветната, защото о. Астериос до свещеническото си ръкоположение е главен инспектор в просветното министерство, отговарящ за целия Солунски регион. Благодарение възпитаника на Софийската духовна академия дон. д-р Константинос Нихоритис, част от екипа на официалния сайт и издателството на Св. Синод на БПЦ, имаме възможността да се запознаем с този опитен педагог и да се доближим до лъчезарната личност на духовника, служещ в храма на един от най-почитаните светци на Православието. Разговорът с него потича леко и благо и той с радост приема да сподели опита от своята практика с читателите на изданията на Св. Синод на БПЦ.

Ваше Благословенство, знам, че преди години в Гърция е било твърде обичайно свещеникът по време на св. Литургия да излиза със св. Дарове, но да се завръща в олтара, без да е причастил никого. За радост на всички свещеносъжители, сега при нас никога не липсват причастници при извършването на св. Евхаристия.

Според Вас може ли да и на желещи да се причастят, а свещеникът да ги върне, защото не са постили или не са достатъчно подготвени?

– Наистина, постът е само средство, а целта е да се причастиш с Бога. Затова постът има главно и предимно духовно съдържание.

– При нас напоследък се дискутира един проблем и той се заключава в следното: често (еженеделично и еженесечно) или редовно да се причастяваме. Поддръжниците на честото причастяване много пъти дори не са запознали децата, които водят в храма за причастяване, какво е това св. Причастие и изискват от свещеника, който дори не познава децата, да ги причасти обезателно. Вашата практика за причастяването на деца каква е?

– Ние подготвяме децата за св. Причастие веднъж на седмица, и то, разбира се, ако те са кръстени. Проучването дали децата са кръстени и надлежно подготвени за св. Причастие, се извършва от богослов. В продължение на седмица ние подготвяме децата и когато в петъка им кажем, че им предстои да се причастят, те вече знаят за какво става въпрос и са подготвени за това, че ще бъдат изповядани.

Така, когато децата отидат в църквата, са вече подготвени за онова, което предстои – изповед и достойно, осъзнато приемане на св. Дарове. Защото с задължително детето да знае нещо за Бога, за Христос. Стига, разбира се, то да не е още бебе. Ако е така, тогава този, който го довежда в храма, той е и който трябва да изпълни канона вместо него.

– Означаваме ли Вашите думи, че майката, която бебенето си за причастие, трябва да се подготви вместо него?

– Да. Майката трябва да е постила и да се е молила заради детето. Дори нещо повече, за детето трябва да се моли още преди то да бъде създадено. Децата, придобити с молитва не създават на родителите си проблеми впоследствие, те са човка радост и утешение. Докато децата, създадени единствено от търсене на наслада, са децата с проблеми.

– Отец Астерий, според вас от колко години би следвало децата да бъдат така подготвяни за приемане на св. Причастие и да започнат да се изповядват?

(Усмихва се.)

– От много рано. От момента, в който детето започне да разбира говоримо слово, то трябва и да бъде подготвяно със съответни за възрастта му обяснения.

При изповед малкото дете ще каже: не послушах мама, отворих лошо на учителя... В трети-четвърти клас изповедта му вече става по-задълбочена, а и учителят (богослов) трябва да помага на децата да задълбочат изповедта си.

– Когато децата са много малки, а литургията в храма е продължителна, тогава как да причастим децата, без да са употребвали нищо за деня, защото често самите деца настояват да бъдат причастени?

– Това наистина е един сериозен проблем. Ние някога правехме специални литургии, т. е. посъкратени, но бяхме обвинени, че правим литургии само за младенци. Но това беше по ч и с т о практични съображения. Затова добре е да не водим малките деца от рано в храма, а от „Благословено царство...".

– Колко сте свещениците ефимерии и как са организирани просветително-социалните дейности при храма?

– Свещениците ефимерии сме трима и сме си разпределили отговорностите. Дейностите към храма се организират в т. нар. духовни центрове тук. Те съвместяват катехизацията и училищната подготовка, защото дори всички да не посещават чисто веровите дисциплини, то те попадат под молитвения покров на храма, бият заобиколени от духовна среда и попиват от благодатта й.

Гриижте за малките деца задължително вълагаме на богослови. А за по-големите ученици и за възрастните – на свещеници и на миряни дори. Към храма се развиват 53 дейности: курсове по математика, физика, византийско пеене, народна музика, чужди езици, гръцки език за чужденци и т. н.

Преподавателите са 60 и всички те са доброволци. Ако узнаем, че някой от тях е в затруднено положение, го подпомагаме финансово. Но на всички преподаватели покриваме пътните разходи, като им давме известна месечна сума за това, от порядъка на тридесет евро.

Учениците са организирани в групи от по 5-6 ученика, като няма разделение по възраст, тъй като самите предмети от само себе си предполагат различен интерес по възраст. Например възрастните се насочват предимно към курсовете по иконопис, компютри, чужди езици.

Освен това имаме кухня за бездомни, където подготвяме по 300 порции на ден.

– Но това никак не е малко. Как се финансира издръжката за такова обгрижване?

– От храма и от общината. Кухнята работи през цялата година, като всички ангажирани там са доброволци. Тя се помещава в кооперация, която получихме преди две години от кадро дарение от една госпожа. Кухнята обаче работи от 5 години. Преди да получим помещението, се налагаше да готвим в двора на храма и всичко тук замирисваше на кухня. Но сега в този център – наричаме го „градина на любовта (периволи тис агапис)" – нуждаещите се идват и си взимат храната в подходящи съдове.

Онзи, който е изпаднал в нужда, идва при нас в храма и след като ни представи някакви достоверни данни, че наистина има икономически проблем, ние съответно нуждите му даваме или талон, с който да пазарува от хранителните магазини, или бележка, с която може да посети магазина към храма.

Да, имаме магазин, където предоставяме нови дрехи, дадени ни от производители, и дрехи втора употреба, изпрани и изгладени.

– Възниква ли понякога проблем със снабдяването на магазина, а и с приготвянето на толкова порции в кухнята?

– Бог винаги изпраща свои хора да ни подпомагат, но да знаете, че големите неща се извършват не от хората с многото пари. Тази година примерно имахме възможността да раздадем 5 хил. евро в талони за пазаруване в магазини.

– Вие сте филолог по образование, а как стана така, че сега сте свещенослужител?

– Бог знае и св. Димитър – усмихнато отговаря отец Астериос.

В опитите ми да запомня фамилното му име, той ни обяснява, че означава човек, който взима назаем и никога не ярща. И тъй като „астериос" от гръцки означава звезден, ние се разделяме, като му пожелаваме: онова, което никога не ярща назад, да са звездите на благодатта. Той ни изпраща с думите:

– Тоне е най-важното, най-важното...

Интервюто взе:
Анула ХРИСТОВА

ХРОНИКА

В столичния жк „Дружба" за поредна пет Столична община организира изграждането на Великата богоявленска водосвет на пащарски кей на електро в кв. „Дружба". Чиновниците-домакини бе отслужено от **Негово Преосвященство Знаменосец епископ Йоан**, заедно с архимандрит Григорий и свещеномонаси от Софийска епархия. Присъства още Столичният епископ Наум, кмет-кметовете на парламента г-н Йордан Йорданов, областният управител на гр. София г-н Данаил Кирилов, зам.-кметът на Столична община г-н Милен Гергаджиев, кметът на столичния район „Лозенец" Йордан Томов, районни кметове на София, общински съветници, представители, дейци на културата и изкуството и др.

Хиляди софийци подкрепа при електро в кв. „Дружба", за да участват в богоявленското водосвет и за стигат съзрачетия при разлъчването на кръста в водите.

„Тоти е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение" – с тези свистелки думи, които нарекат явяването на Света Троица във видим образ, се обяснъ хаи хиляди присъстващи ел. Йоан. Той подкрепи от името на Неговото Светейшество Българския патриарх и Софийска митрополит Максим всичкия предтавители на държавността, на общината, протоберей Христо Подин, предстоятел на храма „Св. Неделя", а чиито сторед се намира електро, кръстникоте и всичкия паствания, след кото е литийно шествие духовенството се отправи към електро, където то очаква всичкия еадите да сочат вода водите за кръста.

Таки година 55 мъже бяха допуснати да стоят в тоарнеа кацнето в електро за кръста. Най-младият участник бе на 17 години, а най-възрастният – на 66 години. Трицесет и три годишният Николай Колев, който таи година участва за пръ ви пъ и ратуда, извади кръста. Тоа сам изтрая и за 2-годишното си момчеиа Александър. Нарадъ го. Отличчка общиа ме бр ьлчна от бамсмета Минчо Конарски.

Собийска митрополия

Въпреки мрачното време стотици православни християни дойдоха в катедрален храм на Бургас „Св. Кирил и Методий", за да вкемат молитвено участие в светата Литургия, отслужена от **Негово Високопреосвященство Сливенски митрополит Йоаникий**, та да се пръсят със светена богоявленска вода за душевно очистване и освещение, и за телесно изцеление.

В 11 часа на площада пред храма вече бяха строени представителите на Бургаския гарнизон и на Бургаския полицейски и военноприсъстващите бяха с подеклинати в Бургас. Митрополит Йоаникий изнесъл Вселия водосвет, освети по стабилне знамена и порьсъ ваните.

След това, водени от митрополит Йоаникий, областния управител Константин Гребенов и кмета на града Димитър Иванов, хиляди християни тръгнаха в литийно шествие от храма по улиците на гра-

Великият ден Богоявление, деанят на светото Кръщение на Господ Исус Христос ви водите на р. Йордан от светя Йоан Кръстителя, бе тържествено отбелязан и старопрестолния град на брега на реа Дунав – Видин.

В катедралния храм „Св. ивчо Двамитар Солунски" **Високопреосвященство Видинския митрополит Дометиан** в съслужение с Великия епископ Сливнен и духовенството на храма отслужи Богоявленска литургия.

На тържественото богослужение присъстваха г-н Румен Видин, кмет на гр. Видин, г-н Пламен Стоянов, областен управител на гр. Видин, г-н Светослав Спасчев, председател на Общинския съвет, както и много общественици, интелектуалци и благочестиви християни.

По тръгване от катедралата мо меление цялото благочестиво множество, по гъсе със свои архиастири и градското духовенство, в литийно шествие от храмъ ция дрезнята крепост „Бойа Вида", където след великото водосвещение бе закрепен честитит кръст ъкъ водите на река Дунав.

Мастото на брега на река Дунав, където духовенството изнесъ Великия богоявленско водосвет, бе подготвено и притъсъ бе организирано съ съдействието на Община – Видин. За изнасяването на сакръст от водата се бяха грижили много младежи, които се е изплашили от атмосферните условия и благодаренсвяне и жара алкъна а сгодната вода.

Държеают богоявленска литургия бе закрепен в реалта от Великия епископ Сливнй, а бе изнесен от 32-годишния сгъстър Светлин Николов от гр. Видин, завършил Национална художествена академия. На него на всички участници ия въдъсно на кръста бе дадено парчиа ьлъчкраджение от Община – Видин и Видинска митрополия.

Митрополит Дометиан се обърна ъкъм присъстващите на тъ на всемирно пръисесто с бъдо слово и пожелание, като пожела Бог по Спаса всичка вслика мъ да бъде и да пъ съхъ ата на Родина.

Видинска митрополия

БОГОЯВЛЕНИЕ – Йордановден

По установена дъдгогодишна традиция на Йордановден в град Варна се проведе традиционният ритуал – благословяне на воеините чаетя и тяните бойни знамена.

Тоаи воеини ритуал е извършен за пръ ви път на 20 януари 917 г. по заповед на цар Симеон предк на Алексий. По время на турското робство тоаи обичай не е практикуван, но с пристъпваи на Българ и ежегодно и ежегодно и извършван до 1946 г., когато с отменен съгласно атеистичната политика на тогавашния комунистическа режим. През 1993 г. ритуалът отново е възстановен.

След основаването на бойните знамена шестетото, съпровождано от правнчеи камбанен звъ, пременна покрай морския храм „Св. Николай Чудотворец" и през Алеята на Възраждането в Морската градина, където беше почетеа паметта на всички

Негово Високопреосвященство Великотърновски митрополит Григорий по установена вече традиция на Богоявление служи в катедрален храм „Рождество на Пресвета Богородица" – Велико Търново. По време на ли.Литургия, както и на последствия Всело водосвет, пред голямо множество, след кото уъ-кметовете на Велико Търново г-н Йордан Грозданов и г-жа Стефка Тошева, бригадна генерал Хаджиев – начъ-лник от корпус на Национална военен университет, и други.

Признаци! ръцъаа с съдействието литийно шестие от катедрата

На 6 януари в катедрален храм „Света Троица" в гр. Русе за тържествено богослужение се събраха **Негово Високопреосвященство Русенски митрополит Неофит**, Месемврийският епископ Йоаи и цялото катедрален духовен духовенство. То служиа с приимерна утреня, в която бяа изпълнени специалните за деня двойни катаваси, както и отредените за деня стихири.

Следъ ъ ъ

„Кой дар на е толкова необходим, колкото водата? Всичко (земно) от водата пие и се изхвана, и се очиства, и се оросява.“
Свещеномученик Иполит Римски

Без водата животът е немислим. Тя е един от елементите на мирозданието.

В Православната църква водата се ползва от най-ранни времена – в таинствата св. Кръщение, св. Евхаристия и в определени молитвени последования, които имат очистителен и освещаващ характер. Последните са т. нар. водоосвещения. Светената вода в Църквата има не само духовна значимост – тя е една нова реалност, взаимосвързваност между небето и земята, между благодатта и материята (веществото на водата).

Запитани обаче защо носим по къщите си светена вода, рядко някой ще успее да даде ясен и точен отговор. Обикновено хората отговарят: за съмност, за да е всичко наред, за здраве... А и кой ли не иска всичко в дома му да е наред и всички да са здрави?! Малцина са онези, които ще кажат, че са дошли в храма, за да се приобщят с благодатта на Светия Дух, да си вземат от свещтината и така да отнесат частица от тази благодат в домашната си църква. Затова е нужно да си припомним, че водата е само едно от средствата, с които нашият Спасител освещава жива ни, а основният източник на нашето благоденствие е Христос.

Водосветът не е църковно св. Таинство (за участие в което е задължително да си православно кръстен, бел. ред.), а е молитвено последование. В него чрез определени молитви се призована Светият Дух и с кръстообразно благословяне с потапяне на кръста във водата тя се освещава.

Великият водосвет се извършва два пъти в годината. Веднъж, в навечерието на празника Богоявление в самия ден (5 януари). Втори път, на самия празник (6 януари) във на двора или при някой водоизточник, като така се освещава и водата в природата, т. нар. освещаване на „външни“ води.

Макар че Великият водосвет не е св. таинство, осветената тогава богоявленска вода е равночестна на водата при св. таинство Кръщение, защото то на чинопоследование произхожда от освещаването на кръщелна вода и в него се споменава Господното Кръщение. Както в св. Литургия се продължава празника давало възможност и на непръсвтващите на кръщението на оглашените да бъдат поръсени с богоявленската вода. Останък от тази традиция в практиката, християните да черпят и съхраняват през годината в домовете си вода, осветена в навечерието на Богоявление.

ТАЙНСТВОТО НА ВОДАТА

Защо Църквата освещава водата, след като тя веднъж вече е осветена от Кръщението на Сина Божий

Своята проповед Господ Иисус Христос започва със Своето кръщение. Само че Той се кръщава не като нас, на които кръщението е нужно за очистване от първородния грях и за раждане в нов живот. Христос, Който носи светостта в Себе Си, чрез потапянето Си във водата обновява и освещава йорданските води. Така Той ярыща първоначалната чистота на водата, прави я такава, каквато е била преди грехопадението, защото ние, макар и да се обновяваме с Божията благодат, чрез непокорството на Адам и Ева носим в себе си последствията на първородния грях и така отново и отново внасяме в обкръжаващия свят нечистота и тление.

Господ Иисус Христос подари на нас, вярващите, възможност със силата на молитвата си да изпросваме от Небесния Отец благословение за земята. Като използва тази възможност, Църквата чрез св. таинства и молитви освещава не само хората, но и целия свят. Така тя пресича разпространението на греховната нечистота и умножението на гибелните последствия от човешките грехове.

Като освещава водата, Църквата възвръща на водната стихия първообразната й чистота и свежест. По време на освещаването на водата се променят не химическите й свойства, а нейното съдържание. От осветената вода изчезва признакът на тлението, а тя неизбежно попада в домовете ни.

Чудесата и изцеленията със светена вода продължават и в наши дни. Само че за това са нужни вяра и надежда в Бога, но и лично усърдие за промяна на живота ни към по-добро чрез покаяние и молитви. А там, където се тръсят чудеса от просто любопитство и без желание за промяна, там няма чудеса, а измамни видения.

Мария СТОЙКОВА

Църковни водоосвещения

От Сътворението водата е не само неотделима част от битието на човека, но и част от неговия религиозен живот. В Стария Завет са описани редица случаи, в които водата е тясносвързана с Божия план за спасението на човека. Такъв е потопът описан в книга Битие, глава 7, ст. 12-24, преминаването на Червено море (Бит. 14:21-22), изтичането на вода от камък (Изх. 20:11), и др. В такъв план и в Новия Завет водата също играела важна роля – нека си припомним новозаветните събития при река Йордан, къпалня Витезда, къпалнята Силоам и др.

Още от първите векове на християнството водата била непосредствено свързана с две от св. таинства на Църквата – св. Кръщение и св. Евхаристия. Но за освещаването на самата водна стихия едно време в православната богослужебна традиция се оформили няколко различни последования: *Велик или Богоявленски водосвет, Малък водосвет, освещаване на вода при кръщение, благословяне на теплота, освещаване на т. нар. „бабина вода“, освещаване на вода при чина на измиване краката на Велики четвъртък, освещаване на вода, в която е паднало нещо нечисто, и др.* За тази цел били съставени голям брой молитви, някои от които днес са излезли от употреба и са отдавна забравени. Св. Симеон Солунски (XV в.) споменава за рьсене „с вода чрез изобразяване на кръста“, за рьсене „със света вода или с теплота“ или с „вода от светото богоявление“.

Вярата в лечителните свойства на осветената вода била разпространена не само сред християните, но и сред езичниците. Според блажени Августин († 430) езичници кръщавали болните си деца с надеждата, че осветената вода ще ги излекува.

Велик (Богоявленски) водосвет

Великият водосвет е едно от най-тържествените последования в богослужебната традиция на Православната църква. Основна тема в съдържанието му е въпоминаването на кръщението на Господ Иисус Христос, в което се разкрива не само първообразът на таинственото умиване от греховете, но и реалното освещаване на самото естество на водата чрез потапянето в нея на дошлия в плът Бог.

Преданието приписва установяването на Великия водосвет на апостолите. Най-древният писмен паметник, който говори за него, са „Апостолските постановления“. Там, в 29 глава, за автор на Великия водосвет се сочи св. евангелист Матей. За освещаване на вода на празника Богоявление говорят още Тертулиан († 230 г.) в трактата „За кръщението“, св. Киприан Картагенски († 257 г.), св. Василий Велики († 379 г.) в неговото 91-во правило и др.

През 498 г. за нуждите на ефеските християни, техният архиепископ Кир написал чин за освещаване на водата в нощта срещу празника Богоявление. Молитва за освещаване на вода оставил и Константинополският архиепископ Прокъл († 446 г.).

Византийски писмени паметници от VI в. споменават за два водосвета, извършвани в Константинопол. Първият бил извършван във водохранилище, разположено пред храма „Св. София“, а вторият – в баптистерия „Св. Йоан Кръстител“ на същия храм. И двата чина са изложени в Барберинобия молитвослов (VIII в.). Чинът, извършван при баптистериума е съкратен. От него липсват някои песнопения от началото му и четивата от Свещеното Писание. Това се обяснява с факта, че са били част от Вечернята, с която той бил свързан.

Постепенното изчезване на чина на оглашените довело до заместването на чина при водохранилището с този, извършван при кръщението им. В навечерието на Богоявление, той бил извършван след св. Литургия, а на самия празник – след утренята и преди св. Литургия. Това било остатък от древната практика, която давала възможност на приемите кръщение да бъдат причастени същия ден. Практически съображения наложили и вторият водосвет да бъде извършван след св. Литургия.

Днес Великият водосвет се извършва два пъти в годината – в навечерието и на самия празник Богоявление. Тази практика била въведена през V в. от Антиохийския патриарх Петър Гнафеас († 488 г.). Дотогава извършването му ставало в полунощ и било свързано с кръщения на големи групи оглашени. Извършването на водосвет и в навечерието на тайнството на въпльщаването на Господне, така и богоявленската вода символизира одухотворението и преображението на природните стихии.

Затова християните вземат от храма богоявленска вода и я носят в домовете си, където я съхраняват и отпиват от нея при телесни и духовни нужди (болест, душевни терзания).

Светената вода се пие на гладно, с вяра и молитва. Прието е вода от Великия водосвет да се пие и полза през цялата година да следвадия Йордановден.

В тези дни е желателно християнските домове да се порьсват с богоявленска вода от свещник за освещаване на жилището и покъщнината, за благословение на живеещите в него – за здраве, мир, благополучие и духовно преуспяване.

Последование на Великия водосвет

Текстът на последованието на Великия водосвет е преминал дълго историческо развитие. По-голямата част от съвременния чин се среща в ръкописи от X-XI век. Окончателното му оформяне станало около XVIII век. В различни редакции то се съхранило бъй всички източни църкви. Извършването му от арменци, сиро-яковити, копти, етиопци, маронити, несториани и др. говори за неговия древен произход.

Последованието на Великия водосвет представлява преработка на молитвата за освещаване на вода за таинството св. Кръщение, защото в осветената богоявленска вода били кръщавани оглашените. В този смисъл Великият водосвет е древен, колкото е древна практиката да бъде освещавана вода за кръщение. Това предопределило и отношението към осветената на Богоявление вода. В четвъртото си огласително слово св. Кирил Йерусалимски я нарича „спасителна вода“, а Синайският молитвослов от XVI в. – „второ свето причастие“.

До голяма степен последованието на Великия водосвет следва структурата на евхаристийната молитва. В началото потапянето на кръста в края на последованието символизирало потапянето на Спасителя в река Йордан и нямало освещаваща функция. Като практика то дори началото си от XIII в. В ръкописите от този период се говори не за „освещаване“ на водата от потопения кръст, а за „кръщаване“ на кръста в нея. Великата ектения на Великия водосвет е резултат от сливането на ектении от чина, извършван при водоема, и чина, извършван в баптистериума на константинополската църква „Св. София“. Впоследствие претърпява многобройни редакции, съкращения и допълнения.

Последованието на Великия водосвет се извършвало свързано със св. Литургия, непосредствено след задамбонната молитва. По практически съображения се наложило през последните десетилетия да бъде прехвърлено след отпуста на литургията.

Приемането на осветената богоявленска вода в древността ставало след задамбонната молитва, т. е. преди раздаването на нафората. Тогава, както и сега, осветената богоявленска вода се съхранява през цялата година. Според св. Йоан Златоуст († 407 г.) тя не променя качеството си две и дори три години. От нея (преди нафората) приемат християни, които по една или друга причина не са се причастили със св. Даровете. От нея пият и са поръсвали болни и немощни християни, домове, ниви, градини, предмети и др. Осветена богоявленска вода се използва още при освещаването на миро и антиминси.

Обикновено останалата от предишната година осветена вода се изсипва в новосветената, но съществуват и други практики.

По „Литургика“ на архим. АВКСЕНТИЙ

ИКОНОМ СТОЯН ВЕЛИЧКОВ – *източник на мъдрост и благост*

Ставрофорен икономСтоян Иванов Величков е роден на 6 февруари 1913 г. в селоКонстантин, Еленска околия, в семействодо на Иван Величков Стоянов и съпругата му Елисавета Максимова. Семействодто е бедно, родителитедо поминък са земеделци, а животът в Балкана е труден. Бащата е и разсилен и разбира от много неща, от строителство, от дърводелство и др. През 1949 г. работи два месеца като бригадир в священическа бригада в Димитровград.

Има три деца: най-голяма е дъщерята Елисавета, родена в годината на неговото ръкоположение – 1939-а, и двамата му синове – Иван (род. 1942 г.) и Анастас (род. 1946 г.). Една голяма трагедия спохожда дома на свещеника, през 1958 г. Елисавета се разболява и на 25 септември сред кратко боледуване умира. Скръбта по нея не угасва до края на живота му. От този ден нататък той всеки ден посещава гроба й със свещица и заупокойна молитва. Със собствените си ръце изработва и поставя гранитния паметник.

Духовното служение на отец Стоян преминава през годините на най-силния атеизъм. Църквата се изтръгва изключително от продажба на свещи. Храмовете изнемогват за средства. Свещениктъ многократно сам извършва ремонти по молитвения дом и прилежащата към него къща, подпомогнат от синовете си. През по-голямата част от времето е председател на църковното настоятелство при храма „Св. Марина". По-продължително време е служил с иконом Нено Робов и иконом Георги Ибришимов.

Висшето ни икономическо образование е от полза при участието му в епархийския съвет на Великотърновска епархия. В определен период от време е и касиер в митрополията. Той стриктно държи за благочинието в храма, за реда в службите. Старае се според силите си да поддържа молитвения дом в добро състояние. На Богоявление през годините на войнствещ атеизъм ходи да ръси със светена вода по домовете.

За усърдие в служението отец Стоян е удостоен с офикии: на 9 януари 1958 г. става протойерей, на 30 юли 1968 г. – свещеноикономи, а през 1980 г. на 18 май е удостоен с офикия „ставрофорен икономъ".

След 1980 г. му е възложено да помага като ефимерий на манастира „Св. Богородица" в село Арбанаси, известен с чудотворната икона на Божиите летни месеци. Идеално изгладените расо и подраник винаги бяха увенчани със снежнобяла войнишка якичка. За него това беше нещо повече от униформа, защото войникът носи униформата по задължение, а свещеникът я приема доброволно, заедно с нелекия кръст на пастирското служение. Това беше духовник, ясно осъзнал своите отговорности пред Бога.

В спомените си за него снахата Бойка разказва жията Майка.

Със съдействието на църковното настоятелство при храм „Св. Марина" иконом Стоян Величков устройва параклис на името на св. Теодосий Търновски в притвора на църквата (през 1990 г.). И до днес той се използва от свещенството за треби и изповед.

През 1992 г. се оттегля от служението в храма, но всекидневно с презвитерата отслужват правило в специално устроената молитвена стаичка в дома му на улица „Тракия". Продължава да обгрижва и манастира в Арбанаси. Вратата му винаги е отворена за нуждаещи се от молитва, изповед и духовен съвет.

Нова скръб го спохожда през 1998 г. – на 2 януари след продължителни здравословни проблеми умира презвитерата Йорданка. Докато тя боледува, отец Стоян не спира да се грижи за нея. Той изработва нов гранитен паметник за съпругата си и за себе си, като си запазва гробно място до нея.

Достигнал почетната възраст 92 години, дочакал внуци и правнуци, ставрофорен иконом Стоян Величков се представя в Господа на 2 септември 2005 г. след продължително боледуване.

Днес, четири години след неговата кончина и осем години от последната си среща, полагам старание да си спомня всичко, за което сме говорили, неговите мъдри съвети и бащински наставления.

Колкото и да се опитвам да намеря човек, с когото да сравня отец Стоян, опитите ми остават безплодни. Стоян, иначе невисок, човек имаше такава осанка, такова обаяние и такова духовно излъчване, каквото не притежава никой президент и никой, окачестван от историята като велик за своето време. От него невидимо струеше благодат, очите и устните му безмълвно благословляваха. Никога не се е случвало да го видят в храма или извън дома му цивилен, дори и в най-горещите летни месеци. Идеалното изгладените расо и подраник винаги бяха увенчани със снежнобяла войнишка якичка. За него това беше нещо повече от униформа, защото войникът носи униформата по задължение, а свещеникът

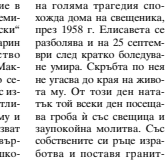

един случай, на който самата тя става свидетел: В един слънчев ден, недалеч от храма две учителки водят деца от детската градина. Две от децата забелязват свещеника, който минава по булеварда и започват да се закачат с него: „Дядо попе! Дядо попе!" Едната от учителките се опитва да ги накара да спрат. В този момент о. Стоян се приближава и започва да ги милва с благ поглед. Тогава всички деца буквално се прилепват към свещеника. Около него се образува венец от сини детски пестилчии и всички очакват благославящата десница да ги погали.

Близките на иконом Величков си спомнят и друг случай, при който младо семейство иска да кръсти детето си, но се страхува да не уволнят съпруга от работа. Това са годините, през които за ходене на църква наистина е можело човек да остане на улицата. Свещеникът предлага да отиде да извърши тайнството у дома им, но остава страхът, че съседите от долните етажи на блока могат да ги наклеветят, като го видят да посещава апартамента. Тогава отец Стоян отсича: „Ще го кръстя у дома!" Занася купела вкъщи и извършва тайнството, за да даде шанс на още една душа да се роди от вода и дух.

Великотърновският митрополит Григорий го помни от времето, когато самият той е бил епархийски дякон. „Изряден свещенослужител, ревностен пастир, прекрасен човек, той с охота преподаваше своя духовен опит на по-младите от него и ги учеше на ред и благочиние", отбелязва архиерят в своите спомени.

Следва

Цветан ДИКОВСКИ

30 години от блажената кончина на Сливенски митрополит Никодим

23 януари 1980 г., 15 часа. Камбаните на православните храмове в гр. Сливен и Сливенска епархия бият траурно. Православните християни са обзети от голяма скръб. Починал е обичаният от всички Негово Високопреосвещенство Сливенски митрополит Никодим. „Изтъкнат богослов, авторитетен и безупречен Архиерей, високообразован клирик, Архипастир с подчертана скромност, като човек смирен, тих и любвеобилен. Паметта за него ще пребъде светла и незабравима в сърцата на клир и християнско изпълнение" – четем в некролога, издаден от Сливенския епархийски съвет.

Митрополит Никодим е роден на 18 януари 1895 г. в Русе. От малък закърмен с християнската вяра, той обикна Църквата и посвещава целия си живот на нея. След като преминава през всички степени на богословското образование в България, той постъпва в прочутия Оксфордски университет, където завършва обучението си с научната степен „бакалавър".

Започва служението си на Българската православна църква от протосингел на Пловдивска митрополия през периода 1925-1927 година. През следващите 1927-1929 г. е игумен на Бачковския манастир. През 1929-1936 г. е учител в Пловдивската духовна семинария, след което отново става протосингел на Пловдивска митрополия 1936-1938 г. През 1939 г. е назначен за главен секретар на Св. Синод, какъвто остава до 1941 година. Ректор е на Пловдивската духовна семинария от 1941 до 1947 г., когато е избран за Сливенски митрополит.

По повод 30-годишнината от неговата смърт на 14 януари 2010 г. Негово Високопреосвещенство Сливенският митрополит Йоаникий отслужи заупокойна сл. Литургия в катедралния храм „Св. Димитър" и панихида на гроба му.

Смирено свеждаме глава и дълбок поклон поднасяме пред светлата памет на нашия обичан и незабравим дядо Никодим.

Бог да го прости !

АБОНАМЕНТ 2010

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ
за „Църковен вестник"

Посочете периода от време, през който искате да сте абонирани

.....

До .....
Име
.....
Фамилия
гр./с. .....
общ. .....
ж.к./ул. ..... №..... бл. ..... вх. ..... ап. .....
тел: .....

.....
Презимие
п. код .....
обл. .....

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банково бордеро или пощенски запис).
МОЛЯ, ИЗПИСВАЙТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК".
АКО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЯЗВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

Св. Синод на БПЦ дари мощи на Драмска митрополия

Един от малко познатите ни канонизирани от Вселенската патриаршия светци, но особено почитан в гръцка Македония, е св. Дионисий I, Константинополски патриарх. Той е живял и светителствал през XV век и е един от първите Цариградски патриарси след падането на Византия под турско иго. Св. Дионисий е ученик на св. Марко Евгенику. Дългите години, прекарани до този исполин на Константинополската патриаршия, формират бъдещия първойерарх като образцов духовник и всеотдаен служител на Божия виноград.

Св. Дионисий е ръкоположен за дякон, а след това и за свещеник от своя духовен старец, св. Марко Евгеника. Малко известен е фактът, че преди да застане на Константинополската катедра, св. Дионисий е бил митрополит на Филипопол, днес Пловдив. Изборът му за Константинополски патриарх не е случаен. Личността на св. Марко остава дълбока следа в историята на Цариградската патриаршия. Неговото светителстване е пример за православните в тогавашната столица, а това, че Филипополският митрополит Дионисий е младочка от същия този благодатен корен, го прави предпочитан от клира и народа в Цариград. Не помаловажен е и фактът, че св. Дионисий е духовен наставник на майката на султан Мохамед II, благочестивата Мария, или както я наричат – Каломария, дъщеря на сръбския деспот Георги и жена на султан Мурад I. Нейната роля за избирането на св. Дионисий за патриарх на Константинопол със сигурност е била решаваща.

Св. Дионисий се споменава и като втори ктитор на манастира „Св. Богородица Икосифиниса", близо до гр. Драма. Една част от мощите на светителя са били съхранявани именно тук, в изграждената от него света обител. По време на Първата световна война манастирът попада в окупираните от нашите войски територии. На 24 юни 1917 г. мощите на св. Дионисий са пренесени от българските войници в София и прибрани в секретен фонд на Националния исторически музей. През 1992 г. светинята е предоставена на Българската православна църква и предадена за съхранение в Рилската света обител.

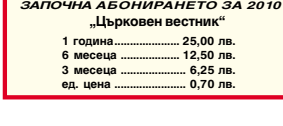

Следа отправената молба от митрополита на гр. Драма, Негово Високопреосвещенство Павел, част от мощите на св. Дионисий, които се намират в Рилския манастир, да бъдат върнати на манастира „Св. Богородица Икосифиниса", по решение на Св. Синод на Българската Църква от името на Вселенския патриарх Вартоломей и от свое име отправи митрополит Павел. Той изказа благодарност за този жест на братска обич, който по думите му е „изпълнение на църковната мисия в света" и дело, „което ще бъде записано със златни букви в църковната история за пример на поколенията", както и надежда за още по-тесни духовни връзки между двата православни народа. Подобна благодарност изразиха по реда си и депутатът от Драмския избирателен район, областният управител, кметът и кметът на града. Беше прочетен и томосът на Вселенската патриаршия за приемането на светите мощи, под който се подписа всеки един от архиереите, игуменката на манастира „Св. Богородица Икосифиниса" майка Таисия, както и представителите на светската управа.

След божествената служба духовниците се отправиха към ктиторията на св. Дионисий „Св. Богородица Икосифиниса". При тържествено биене на камбаните ковчежето с драгоценния дар бе внесено в съборния храм на светата обител и поставено за поклонение на специално отредено място. Тук за пореден път домакинът на събитието, митрополит Павел, благодари на Българската православна църква и в частност на нашите архиереи за миговете на духовна радост, донесена на цялата Драмска митрополия. Облечен в архиерейска мантия, Негово Високопреосвещенство Пловдивски митрополит Николай прочете благодарствена молитва и произнесе слово. В него от името на Светия Синод на БПЦ той изрази радост и удовлетворение от настоящото събитие, което е изпълнение на евангелските съвети, следване примера на светите отци и доказателство за силата на вярата, която укрепва любовта и обединява народите.

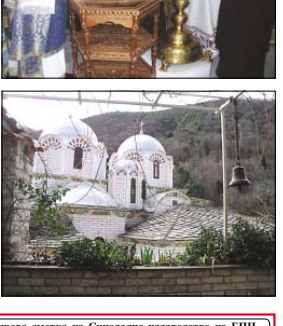

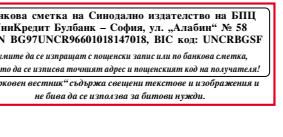

След гостоприемството, оказано от сестрите на светата обител, уважаемите архиереи се сбогуваха с митрополит Павел и сестринството и се отправиха към родината си. Днес св. Дионисий, Константинополски патриарх, е по-близо до мисията християни и от двете страни на южната ни граница, защото не само с вяра, но и с дела ще познаем силата на Божия промисъл. Бог от рано е предназначил своя Божий угодник св. Дионисий да светителства над Христовото стадо, а това той прави и досега – проповядва на дело, като обединява в Христа и като изпълва душите на вярващите с Христа.

Йеродякон МАКАРИЙ

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2010 г.
„Църковен вестник"
1 година..... 25,00 лв.
6 месеца ..... 12,50 лв.
3 месеца ..... 6,25 лв.
ед. цена ..... 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище" № 4
тел. 987-56-11, тел./факс 980-30-16
МОЛ: Танка Тончева Христова
e-mail: sinizdat@gmail.com
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръкописи не се връщат.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин" № 58
IBAN BG97UNCR96601018147018, BIC код: UNCRBGSF
Сумите да се изпращат с пощенски запис или по банкова сметка, в колата да се изписва точният адрес и пощенският код на получателя!
„Църковен вестник" съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използа за битови нужди.